

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 31. marts 2014 i sag nr. BS 150-1722/2013:

M

mod

H

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen vedrører spørgsmålet om, hvorvidt M kan rejse et krav mod H i anledning af indfrielse af nogle lån i en fast ejendom, som parterne under deres ægteskab har ejet i lige sameje.

Sagen er modtaget ved Retten i Lyngby den 27. september 2013.

Sagsøgeren, M har nedlagt påstand om, at sagsøgte, H skal tilpligtes til sagsøgeren at betale 609.455,50 kr. med tillæg af procesrente fra sagens anlæg.

Sagsøgte, H har heroverfor principalt påstået frifindelse og subsidiært frifindelse for tiden.

M er ved Civilstyrelsens afgørelse af 23. januar 2014 i medfør af retsplejelovens § 328 blevet meddelt fri proces.

Oplysningerne i sagen

Parterne indgik ægteskab den 15. juli 1996 og blev separeret den 21. juni 2013.

Af en ægtepagt af 2. april 1996 fremgår det blandt andet, at alt, hvad parterne hver især ejer ved ægteskabets indgåelse, og alt hvad parterne hver især erhverver i fremtiden, skal tilhøre den pågældende part som skilsmissesæreje.

Parterne ejer i lige sameje ejendommen
, der i dag er ubehæftet.

Der er under sagen fremlagt en kontoudskrift fra Danske Bank, hvoraf det fremgår, at der den 1. oktober 2003 på en konto tilhørende M er

hævet 900.750 kr. Af en posteringsudskrift fra Realkredit Danmark fremgår det, at restgælden på realkreditlånet samme dag er blevet nedbragt med 900.000 kr.

Der er under sagen fremlagt en kontoudskrift fra Danske Bank, hvoraf det fremgår, at der den 6. juli 2004 på en konto tilhørende **M** er hævet 318.161,90 kr. Af en posteringsudskrift fra Realkredit Danmark fremgår det, at restgælden på realkreditlånet samme dag er blevet nedbragt med 318.161,90 kr.

Forklaringer

Der er under hovedforhandlingen blevet afgivet forklaring af parterne.

M har forklaret blandt andet, at han indfrie låne i ejendommen ad 2 omgange. Det skete, fordi han havde arvet en del penge efter sin far, og fordi han havde fået en stor bonus gennem sit arbejde. De ejer huset i sameje med en halvdel til hver. Han har aldrig krævet rente af **H**

H har forklaret, at de indgik ægteskab den 15. juli 1996. Hun kan godt huske, at **M** har indbetalt beløb på deres fælles lån. Da de købte huset, var lånet vist på 1,8 mio. kr. Hun mener, at pengene hidrørte fra arven efter hans far og vist nok også fra indfrielse af en pensionsopsparing. Inden de indgik ægteskab, sagde **M** til hende, at han muligvis var far til et barn. Kort tid efter, at de var blevet gift, blev det fastslået, at **M** var far til barnet. Da **M** ikke ville flås økonomisk af særbarnets mor, foretog han indfrielse af lånene i huset med disse penge. Indfrielsen af lånene skete ikke på hendes foranledning. Beløbet hidrørende fra arv var vist på 500.000 kr., og beløbet hidrørende fra pensionsopsparingen var vist på 250.000 kr. Spørgsmålet om tilbagebetaling har aldrig været drøftet, og hun er aldrig blevet afkrævet rente. Det er først sket i forbindelse med drøftelserne om, hvorledes der skulle forholdes med huset i forbindelse med skilsmissen, at dette spørgsmål er kommet op. Hun har ikke set indfrielse som en gave, men som noget **M** selv har valgt at gøre. Der er ikke udarbejdet gaveægtepagt. Faktum er, at de reelt har haft fælleseje, selvom der var en ægtepagt.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har i påstandsdokumentet som uddybet under hovedforhandlingen gjort følgende anbringender gældende:

"Det gøres gældende, at der fra sagsøgers konto den 1. oktober 2003 er hævet kr. 900.750,00, jf. bilag 3.

Der er til Realkredit Danmark den 1. oktober 2003 indgået et ekstraordinært afdrag på kr. 900.000,00 samt indfrielsesgebyr kr. 750,00, jf. bilag 7.

Der er den 6. juli [2004] fra sagsøgers konto overført kr. 318.161,90, jf. bilag 9.

Når man lægger disse tre indbetalinger sammen, giver det kr. 1.218.911,90, ser man bort fra de 90 øre, og dividerer med to får man stævningsbeløbet kr. 609.455,50.

Det fastholdes, at det klart er dokumenteret, at lånene er indfriet af sagsøger.

Det bemærkes, at det forekommer nærmest chikanøst, når sagsøgte i sit påstandsdokument fortsat stiller spørgsmålstegn ved om indfrielsen rent faktisk har fundet sted af sagsøgte, uden samtidig at gøre gældende, hvorledes lånene ellers skulle være "forsvundet".

Det skal også endvidere gøres gældende, at der ikke forudsættes en egentlig låneaftale mellem ægtefæller, for, at der er tale om et tilbagebetalingspligtigt beløb, at såfremt der havde været tale om en gave, havde dette forudsat en gaveægtepagt.

Det gøres yderligere gældende, at der ikke er tale om forældelse. Der ses ikke at være forældelse idet forældelsesloven ikke omfatter refusionskrav mellem ægtefæller, men at der i øvrigt vil være tale om et pengekrav, der højst vil være forældet efter ti år, og at første betaling har fundet sted 3. oktober 2003, og stævningen er indgivet 26. september 2013, formentlig modtaget af Retten 27. september 2013.

Der vil under sagen blive henvist til Østre Landsrets sag 15. afd. nr. B-1557-11, som for god ordens skyld allerede fremsendes nu, hvoraf det fremgår, at der ikke er forældelse ved krav mellem ægtefæller, og at overførsler mellem ægtefæller ikke forudsætter gældsbreve eller andet for at kunne gøres gældende."

Sagsøgte har i påstandsdokumentet som uddybet under hovedforhandlingen gjort følgende anbringender gældende:

"Det gøres til støtte for den nedlagte påstand [...] gældende, at sagsøger ikke trods provokation herom har dokumenteret, hvilke ydelser m.v., herunder hvornår de er blevet ydet samt videre til hvem de er ydet.

Det gøres endvidere gældende, at der ikke foreligger nogen låneaftale parterne imellem, ligesom der ej heller ligger noget ønske fra sagsøgte side om, at sagsøger skulle låne sagsøgte penge.

Sagsøger er blevet opfordret til at fremlægge sin årsopgørelse samt selvangivelse for perioden 1996 frem til dato, idet sagsøgte er af den meget klare formening, at der på intet tidspunkt er selvangivet, at der foreligger udestående fordringer fra sagsøgers side.

Det bestrides tillige, at der foreligger nogen som helst form for gældsbrief eller lignende i henseende til beløb, der eventuelt måtte være blevet erlagt fra sagsøgers side til ejendommens kreditorer.

Foreløbigt bestrides det, at der foreligger en låneaftale.

Det bestrides således, at sagsøger i sin helhed har noget krav på tilbagebetaling af noget beløb, der er erlagt fra sagsøgers side under ægteskabet.

I det omfang Retten mod sagsøgtes formening måtte komme frem til, at der foreligger refusionskrav fra sagsøgers side, gøres det gældende, at et sådant refusionskrav i nærværende sag må betragtes som værende forældet.

Det gøres i den forbindelse endvidere gældende, at efter den nugældende forældelseslov gælder der omkring refusionskrav en almindelig 3-årig forældelse, idet alle fordringer forældes efter 3 år, medmindre et af forældelseslovens undtagelsesbetingelser finder anvendelse i nærværende sag. Dette bestrides at være situationen.

Endeligt har sagsøger undladt at foretage en nærmere dokumentation af, hvorledes påstandsbeløbet er sammensat, hvorfor det indtil videre gøres gældende, at der bør finde frifindelse sted for tiden."

Rettens begrundelse og afgørelse

Det krav, som **M** har rejst over for **H**, må anses for et tilbagebetalingskrav støttet på den almindelige formueretlige berigelsesgrundsætning. Der er tale om et krav, hvis tilbagebetaling efter dets familieretlige karakter først aktualiseres, når og hvis parternes ægteskab ophører, eller den faste ejendom sælges.

På denne baggrund finder retten ikke grundlag for at antage, at **M's** krav, der er rejst i forlængelse af separationen i juni måned 2013, er forældet.

Herefter, og da **M** ved den stedfundne bevisførelse, har ført tilstrækkeligt bevis for tilstedeværelsen og størrelsen af sit krav, tages hans påstand til følge.

Med sagsomkostninger forholdes efter sagens karakter, forløb, omfang og udfald som nedenfor bestemt. Det er herunder indgået ved omkostningsfastsættelsen, at hovedforhandlingen var kortvarig, og at der forud herfor alene havde været en begrænset udveksling af processkrifter. I sagsomkostningsbeløbet indgår retsafgift med 14.940 kr. **M** er meddelt fri proces, og sagsomkostningerne skal således betales til statskassen.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, **H**, skal inden 14 dage til sagsøgeren, **M**, betale 609.455,50 kr. med tillæg af procesrente fra sagens anlæg.

H skal inden 14 dage betale 64.940 kr. i sagsomkostninger til statskassen.

Ib Hounsgaard Trabjerg
Dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Lyngby, den 31. marts 2014.

Heidi Lykke Hansen, Retsassistent

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 4. november 2014 af Østre Landsrets 14. afdeling
(landsdommerne Rosenløv, Lone Kern-Jespersen og Bodil Dalgaard Hammer).

14. afd. nr. B-1086-14:

H
(advokat Dennis Holm Pedersen)

mod

M
(advokat Kirsten Reimers-Lund, besk.)

Lyngby Rets dom af 31. marts 2014 (BS 150-1722/2013) er anket af *H*
med påstand om frifindelse.

Indstævnte, *M*, har påstået stadfæstelse.

M har også for landsretten fri proces, jf. retsplejelovens § 331, stk. 5. Det er oplyst, at han har retshjælpsforsikring.

Supplerende sagsfremstilling

Parterne indgik rettelig ægteskab den 15. juni 1996.

Procedure

H har for landsretten anerkendt, at *M* har nedbragt realkreditlån i den ejendom, som parterne har ejet i lige sameje, med beløbene på 900.750 kr. og 318.161,90 kr.

Parterne har for landsretten gentaget deres øvrige anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

H og *M* indgik forud for deres ægteskab en ægtepagt om skilsmisssæreje. De ejede i lige sameje deres fælles bolig

Det er for landsretten ubestridt, at *M* ved i henholdsvis 2003 og 2004 – mens ægteskabet stadig bestod – at betale beløbene på 900.750 kr. og 318.161,90 kr. har nedbragt realkreditbelåningen i ejendommen tilsvarende.

Spørgsmålet for landsretten er, om det krav om refusion af halvdelen af indfrielsesbeløbet, som *M* har rejst, efter at parterne blev separeret i juni 2013, er forældet.

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten, at kravet ikke er forældet.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

H skal betale sagsomkostninger for landsretten med 30.000 kr. Beløbet angår udgifter til advokatbistand inkl. moms. Ved fastsættelsen af beløbet til dækning af udgifterne til advokatbistand er der taget udgangspunkt i sagens værdi, og herefter er der taget hensyn til omfang og varighed, herunder at sagen alene har angået spørgsmålet om forældelse, at der ikke har været skriftveksling for landsretten ud over indgivelse af ankestævning, og at hovedforhandlingen blev gennemført på ca. 1 time. Landsretten har derfor udmålt omkostningsbeløbet under det interval, som sagens værdi ellers ville berettige til. Landsretten har ikke fundet anledning til at ændre på byrettens omkostningsfastsættelse.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal *H* betale 30.000 kr. til
M

Det idømte skal betales inden 14 dage efter denne doms afsigelse.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 04-11-2014

Maj-Britt Sørup Olesen
Studentermedhjælper